

گفت و گو با پویا سعیدی، نویسنده سریال «می خواهیم زنده بمانم»

۱۰ ماه صرف شخصیت پردازی کردیم

شایگان مربوط می شود. لازم است بگویم که ما ۱۰ ماه روی این فیلمنامه کار کردیم و چون داستان با کنش و واکنش های شخصیت شایگان پیش می رود بخش زیادی از این ده ماه، صرف این شد تا بتوانیم شخصیت امیر شایگان را غیر قابل پیش بینی طراحی کنیم. گفتار و کردار منحصر به خودش را طراحی کردیم و شکل دادیم و در این مسیر از زمانی که بازیگر هم به کار اضافه شد، هدایت او زیر نظر کارگردان شکل گرفت و صحنه ها ضبط شد، یک سری ابعاد دیگری هم در اجرا به کاراکتر اضافه شد. خوشبختانه این شخصیت نظر مخاطب را هم جلب کرده و من از این بابت خوشحال هستم.

سعی کردیم مثل سریال های غربی شروع محکمی داشته باشیم

اینکه سریال «می خواهیم زنده بمانم» در قسمت اول با مخاطب ارتباط برقرار کرد، به تجربه ای ما در مقام مخاطب بازمی گردد. شخصا خیلی سال بود که سریال ایرانی نمی دیدم یعنی با اینکه از کودکی با تلویزیون بزرگ شده بودم از یک جایی به بعد دیگر نتوانستم سریال ها را تحمل کنم. یکی از دلایل عمده اش این بود که ما شخصیتی نمی دیدیم و دیالوگ هایی که از دهان شخصیت ها می شنیدیم آنقدر کلیشه ای بود که انگار آن را بارها شنیده بودیم. خلاقیتی در معرفی شخصیت نبود. به طور کلی با اینکه سریال سازی در سطح جهانی و حتی در همین کشور همسایه ترکیه بسیار موفق است خیلی باعث تأسف بود که چرا سریال نویس های ایرانی به این مساله توجه نمی کنند و همچنان کلیشه های شکل گرفته در این سال ها را ادامه می دهند. به همین دلیل هدف ما از اول کار بر این بود که روند سریال های ایرانی دیگر را طی نکنیم. پس شروع به مطالعه کردم و به مقاله ها و کتاب هایی از منابع خارجی برخوردیم و تازه متوجه شدم که اصلا ساختار نوشتن سریال فرق می کند. سعی کردیم با رعایت آن ساختار بتوانیم تا جایی که در این سیستم ممکن است و اجازه داریم شبیه سریال های غربی قصه بگوییم. در سریال های غربی مهم ترین قسمت ها همان قسمت های اول هستند و اگر این ها نباشند سریال اصلا ادامه پیدا نمی کند. در نتیجه سعی کردیم تا روند معکوس را طی کنیم و شروع محکمی داشته باشیم.

که دوباره لازم شد به قصه بازگردیم. با این رویکرد دیگر نمی شود فقط شخصیت هایی را نوشت که به اصطلاح هنر و هنر و نقششان را بازی کنند و اهمیتی نداشته باشند چرا که در هر زمانی از قصه ممکن است شخصیت را بازگردانی و به آن نیاز پیدا کنی. این موضوع مستقیما به پیشینه ی تئاتری من متصل است. من در نمایش هایی و از همه مهم تر «لانچر ۵» کار کرده ام که شخصیت های بسیاری در آن داشتیم که فقط در حد چهار، پنج دقیقه در صحنه حضور داشتند. آنجا بود که این چالش برای من شکل گرفت و خیلی مهم شد. تعداد شخصیت ها در این نمایش زیاد بود و هفت، هشت سر باز بودند که باید در حد آن پنج، شش دقیقه ای که حضور داشتند دیدنی می شدند و اگر جزئیات درستی نداشتند مخاطب خسته می شد. در آنجا تکنیک هایی را یاد گرفتم تا بتوانم شخصیت های کوتاه را طوری پرداخت کنم که به چشم بیایند. البته در این سریال کمک دو همکار دیگر هم خیلی توانست این پروسه را تکمیل کند.

شخصیت امیر شایگان را غیر قابل پیش بینی طراحی کردیم

ما برای کوچک ترین شخصیت های این فیلمنامه هم زمان صرف کردیم، جلسه گذاشتیم و به کمک کارگردان، بازیگر و دیگران باز نویسی کردیم. طبیعتا اگر این حجم را اندازه گیری کنیم بخش اعظمش به کاراکتر امیر

بر اساس **ادوات خضرای:** «محور اساسی ای که در قصه و نوشتن این سریال بر آن متمرکز بودیم شخصیت پردازی بود»؛ شاید بهترین جمله برای معرفی این گفت و گو و یکی از دلایل موفقیت فیلمنامه سریال «می خواهیم زنده بمانم» همین باشد. با پویا سعیدی، یکی از نویسندگان سریال، به گفت و گو نشستیم که با حذف سوالات ما پاسخ های او را در ادامه می خوانید.

چیزی به نام هنرور نداشتیم، حتی شخصیت های کوچک هم پرداخت داشتند

چیزی که در ابتدای کار به عنوان مخاطب از سریال، نویسندگی سریال و داستان گویی سریالی یاد گرفته ام این است که اگر قصه بر اساس کنش و واکنش های شخصیت های درست پرداخت شده شکل نگیرد، در جایی کم می آورد و نمی توان قصه ای را که بدون شخصیت پردازی عمیق است ادامه داد و مطمئن بود که از نفس نمی افتد. به همین دلیل ما در قصه مان روی شخصیت ها بیش سرمایه گذاری کردیم و رویکرد و منش هر شخصیت و واکنشش در هر موقعیت، قصه را قدمی رو به جلو می برد. به همین خاطر فکر می کنم محور اساسی ای که ما در قصه و نوشتن این سریال به آن پرداختیم شخصیت پردازی بود. رویکردی که خیلی آن را می پسندم و سعی می کنم تا در هر نوشته ام رعایتش کنم، این است که هیچ کاراکتری که در فیلمنامه اسم دارد و بازیگری آن را بازی می کند نباید ساده انگارانه نوشته شود و اتفاقا باید این قابلیت را داشته باشد تا هر زمانی

ما برای کوچک ترین شخصیت های این فیلمنامه هم زمان صرف کردیم، جلسه گذاشتیم و به کمک کارگردان، بازیگر و دیگران باز نویسی کردیم. طبیعتا اگر این حجم را اندازه گیری کنیم بخش اعظمش به کاراکتر امیر شایگان مربوط میشود.